

ת"פ 29239/08 - מדינת ישראל נגד יניב שדה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29239-08-10 מדינת ישראל נ' שדה

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשו
מדינת ישראל

נגד

יןיב שדה
ע"י ב"כ עוז פנית ינא'

מקרה - דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, כמפורט בכתב האישום המתוון.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו המטלונים, בני הזוגiley 1923-1926, בעלי הדירה שהושכרה לנואם (להלן: הדירה).

בהതאם לאמור בכתב האישום המתוון, ביום 09.11.5, הגיעו המטלונים לדירה בכדי להסדיר מחלוקת כספית בנוגע לתשלומישכר הדירה.

במעמד זה התגלו ויכוח בין הנואם למטלונים והוא החל לצעוק עליהם.

הנאשם דחף את המטלון מחוץ לדירה, והמטلون אמר כי לא יצא מהדירה עד שלא קיבל את הכספי.

המטלונית נבהלה ונעמדה בין הנואם למטלון וצעה לעבר הנואם כי יפסיק לדחוף את המטלון. בתגובה דחף הנואם את המטלונית באמצעות ידיו עד לחדר המדרגות, והמטלונית נפלה על הרצפה והחלה לבכות.

כתוצאה ממיעשים אלה נגרמה לנואם שריטה ביד שמאל ודימום, והמטלונית נפוגעה בכתפה ופונה לקבלת טיפול רפואי.

ביום 12.4.2012 הודה הנואם בעבודות כתב האישום המתוון והורשע בעבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 368ו (א) לחוק העונשין, תש"ז-1977.

הנאשם נשלח לקבלת תסקירות שירות המבחן בטרם נגמר דין, שיתנו בו התייחסות לשאלת הרשותו של הנאשם.

تسקיר שירות המבחן

מהتسקיר עולה כי הנאשם כבן 40, מצוי בהליך גירושין ובב-3, הינו עורר דין אשר הוועדה מילשכת עורכי הדין בשנת 2010 וכיום עובד כמורה למתמטיקה.

הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו תינוק והוא לא נמצא בקשר עם אביו.

לנายนם 3 אחים מנישואיהם השניים של אימו, ואח מנישואיהם השניים של אביו. הנאשם תאר קשר טוב עם אימו, כן מסר כי בעלה השני נהג כלפיו וככלפיו באלים ויהיא התגרשה ממנו לפני כעשור שנים.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד ושרת בצה"ל כלווה. לאחר שחרורו מסר כי למד משפטים באנגליה ואח"כ למד מתמטיקה באוניברסיטת ת"א, מבלי שצורפו אישורים לדבריו.

לדבריו, החל בשנת 1999 לעבוד כעו"ד עם חבר-שותף, ובשנת 2010 הוועדה על רקע חсад למעשי מרמה. הנאשם טען כי הוא לא היה מעורב במעשי אלה, אלא שותפו. כנגד הנאשם תלויים תיקי מב"ד משנים אלה.

כיום, הוא עובד בהוראת מתמטיקה, כאמור.

הנאשם מסר כי הוא מצוי בהליך גירושין מזה שנתיים וחצי וכי על רקע זה סובל מדכאון וחרדות וטופל עד לפניו מספר חודשים אצל פסיכולוג.

משיחה עם הפסיכולוג המתפל בו נמסר כי הוא לא התרשם מהנאשם כמעט שמתකשה לשולט בכעסיו, אולם נמסר כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה בעיתיים-מרמתים, זאת על רקע המצב המשפטי המורכב בו גדול. כן נמסר כי הנאשם לא שיתף אותו בקיום ההליכים נגדו בתיק זה, והטיפול נסוב סביר התמודדו עמו משבר הגירושין.

הנאשם מסר כי העבירה נשוא כתוב האישום כי העבירה בוצעה על רקע משבר הגירושין וכן קשיים כלכליים אליו נקלע ואשר בעטיהם לא עמד בתשלומי השכירות.

הנאשם טען כי כאשר המתלווננים הגיעו אליו לגבות את תשלום שכר הדירה הגיב באימפולטיביות, לאור זאת שלא רצתה לחסוף את ילדיה, שהיו אותה עת בבית, לSTITואציה, ובמצב זה ניסה להוציא את המתלווננים מהבית ע"י דחיפתם.

בשיחה עם המתلون נמסר כי הנאשם ירך בפניהם ו"זרך" אותם מהדירה, כאשר כתוצאה לכך לאשתו נגרם קרע בגין והוא עצמו נשרט בידו.

המתلون מסר כי הנאשם התפונה מהדירה רק לאחר שננקטו אמצעים משפטיים כנגדו וכי בית המשפט חיב את הנאשם אף בתשלומי השכירות שלא שולם, אך הוא לא שילם אלא לאחר הטלת עיקולים על משכורתו של הנאשם.

הנאשם הביע חריטה על מעשיו, אך קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בחריטה מילולית בלבד וכי הנאשם מתרכז בעצמו ובמצבו, ואין מתייחס באופן אמיתי לפגיעה במתלווננים.

הנאשם אף אינו תופס עצמו כאדם אלים וטוען כי ההליכים שננקטו כנגדו מהווים גורם מרתקיע.

התרשמה קצינת המבחן הייתה כי הרקע המשפטי המורכב בו גדול, לרבות גילויו אלימות מצד אביו החורג, מהווים את הרקע להתנהגותו הביעיתית, להתרচות עצמו ולגילויו תוקפנות.

נמסר כי הנאשם התאמץ להציג עצמו באופן חיובי מבל' לחשוף קשיים וחולשות, כאשר קיימ פער בין הדרכו בה מציג עצמו להתנהגותו ומעשיו במצבות.

בנוסף ההתרשמה קצינת המבחן כי חלק מהפרטים שמסר אודות מהלך חייו לא היו אותנטיים, ונמסר מידע חלקי בלבד.

הערכת קצינת המבחן לגבי סיכוי השינוי העבירה היו כי קיים סיכוי נמוך להישנות, וזאת לאור היותו נעדר עבר פלילי, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועובדתו כמורה.

מנגד נלקחו בחשבון חומרת העבירה וכי לנאשם תיקי מב"ד נוספים, והשעיתו משלכת עורכי הדין.

לאור העדר מודעות לצורך טיפול ולחומרת העבירה, קצינת המבחן לא מצאה כי יש מקום להתרבות טיפולית, וכן לא הומלץ להימנע מהרשעתו בדיון.

הומלץ על הטלת עונשה ממשית בדרך של של"צ והטלת פיצוי לטובת המתלוונים, כמו כן הומלץ על עונשה הרתעתית של מאסר על תנאי.

עדויות לעונש

המתلون, מר אהרון מרטי, ביקש מיוזמתו להעיד בטרם הטיעונים לעונש, מתוך התנגדותו להסדר הטיעון שהוצע בתיק.

המתلون העיד כי הנאשם ירך עליו בפניו וכי הרבץ לו ולאשתו. המתلون העיד כי אשתו קרעה את הגיד ואני יכולה לשחות מАЗ.

המתلون העיד כי הנאשם חייב לו עדין כספים רבים וביקש כי יוטל עליו קנס.

ב"כ הנאשם חקרה את המתلون ושאלת מודיעו התפרץ לבתו של הנאשם ללא הودעה מוקדמת ולא ניסה לישב הסכסוך בדרך אחרת, ואף סרב לעזוב את המקום משנדרש לעשות כן, אך המתلون השיב כי חשב לדבר עם הנאשם באופן אישי, וכוונתו הייתה לדבר עימו שיחה תרבותית.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי בהתאם להסדר שהוצע ביום 12.12.4, עמדת המאשימה הינה להרשעת הנאשם, הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוונים, בעודו לאו הרשעה ללא הטלת של"צ.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה עומדת על עמדתה ובפרט לנוכח תסוקיר שה"מ שאינו ממליץ על אי הרשעה והומלץ בו על הטלת עונש של"צ, מסר על תנאי ופיקוי למתלוונים.

נטען כי עבירות האלימות הפכו לרעה חרלה במחוזותינו וכי יש צורך בענישה מחמירה בכך לungan.

נטען כי במקרה זה המאשימה מסכימה להסדר מקל לאור העובדה הנאשם נעדר עבר פלילי ובהתחשב בנסיבות אחרות מצדיו.

בנוסף נטען כי המאשימה התחשיבה בכך שמדובר בתיק ישן וחלפו כ- 4 שנים מאז בוצעה העבירה, במהלך לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

טייעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי במקרה זה מדובר בסיטואציה אמביוולנטית.

נטען כי המתalon נהג באופן תוקפני ואגרסיבי, בהतפרצו במפתיע לדירת הנאשם וביצירת פרובוקציה מילולית נגד עני יядיו הקטנים שהוא בבית. נטען כי, על אף גילו המבוגר, מדובר באדם חסר גבולות.

נטען כי אף הנאשם הגיע לתמונה על הסגת גבול נגד המתalon, אך מקבל החלטות המשיכו בהליכים כנגד הנאשם, ולא כנגד המתalon. נטען כי, עם זאת, לבסוף הוחלט להציג הסדר מקל וכי הנאשם עומד על אי הרשות ועל כך שלא יוטל עליו עונש של של"צ.

ב"כ הנאשם טענה כי הסיטואציה בה התרחש האירוע נשוא כתוב האישום הייתה סיטואציה קשה, בה המתalon מתפרק לבתו של הנאשם בעוד שלושת יядיו הקטנים בבית, ופורץ בצעקות ובאיומים קשים. נטען כי לכך יש להוסיף את המצב הכלכלי הקשה אליו נקלע הנאשם, בו לא יכול היה לשאת בתשלומי שכיר הדירה במועד, כאשר החשש לאובדן קורת גג לו ולילדיו ריחף מעל ראשו.

נטען כי במצב זה, רצה הנאשם לגונן על ידיו ולהרחיק את המתalon מהבית.

כן נטען לנسبותיו האישיות הקשות של הנאשם, ולרקע המשפחתית שפורט בתסוקיר.

בנוסף נטען כי הנאשם הינו מורה למתמטיקה ומדעים ומבחן בחטיבת ביניים, והרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו זה. בנוסף נטען כי יתרך שה הנאשם יושב לעסוק בעריכת דין ואף בעסוק זה הרשעה עלולה לפגוע בו קשות.

ב"כ המאשימה טענה בענין זה, כי בהתאם למסמך שהתקבל מלשכת עורכי הדין הנאשם יצא מהלשכה בדצמבר 2012 ואין מדובר בהשעה זמנית בלבד.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בהליך שהתקיים בהעדתו של הנאשם וכי הם פועלם לבטלו.

ב"כ הנאשם התיחסה לתסוקיר שה"מ וטענה כי מדובר בתסוקיר בעיתוי ובו סתיירות רבות. נטען כי קצינת המבחן פנתה

לפסיכולוגיה שטיפל בנאשם מספר פעמים בזדמנות ולא היה מוסמך לנתח את הנאשם כפי שעשה בפני קצינת המבחן.

נטען כי מקורות חייו של הנאשם ניתנים ללמידה על רצונו העז לנוהל אורח חיים תקין ונורמטיבי על אף הקשיים שחוווה בילדותו, ובמצב זה יש לתמוך במאציו אלה, ואין להרשייעו ולפגוע בתדמיתו הנורמטיבית.

ב"כ הנאשם טענה כי הتفسיר חוטא בכך שהוא מתייחס למתלוון כמי שלא עשה דבר לנאשם ולמעשה נקט בעמדה כנגד הנאשם, תוך התעלמות מכך שהמתלוונים פרצו לבתו של הנאשם והתנהלו בתוקפנות כלפיו.

נטען כי אף הזכרת המבד"ים בתסקיר, כאשר מדובר במבד"ים לפני 11 שנים, הינו מקום ואיינו מוצדק בנסיבות העניין.

ב"כ הנאשם טענה כי הם עומדים על אי הרשות הנאשם, אך מוכנים לקבל את המליצה לביצוע של"צ.

נטען כי הרשות הנאשם תמייט אסון על המשפחה, ולא אפשר לנאשם לפרנס את משפחתו.

כן נטען כי אין מקום לפיצוי המתלוון, שכן המתלוון הוא שהתרפרץ כאמור לבתו של הנאשם והבהיר את ידיו בבitem.

נטען כי יש אף להתחשב במצבו הכלכלי של נאשם ולא להטיל עונש כספי.

כמו כן נטען כי הנאשם הודה, על אף הקשיים הראייתיים בתיק, ובכך מנע את העמדתו של המתלוון בחקירה נגדית בבית המשפט, ויש Zukof זאת לזכותו.

נטען כי מהتفسיר עולה כי הנאשם אינו אלים והוא בעל דפוסים אלימים והערכת קצינת המבחן הייתה כי הסיכון להישנות עבריות הינו נמוך.

נטען כי במצב זה אין מקום להטלת עונש של מאסר על תנאי ומדובר בעונש לא מדתי בנסיבות העניין ובענישה שהינה הרתעתית, ואיננה נדרשת במקום בו אין חשש מפני הישנות העבריות.

לאור זאת עתירה ב"כ הנאשם לאי הרשות הנאשם וכל היותר להטלת עונש של"צ, ללא הרשותו כאמור, ולא הטלת עונש כספי.

דין

המדובר בעבירה מסוג פשע, שדינה חמיש שנות מאסר. הנאשם תקף הן את המתלוון שהיה בן 86 שנים, והן את אשתו, המתלוונת, שהיה בת 83 שנים, כאשר למתלוון גרמו שריטה מדממת בזרועו (הוցנו תמןנות) ולמתלוונת - שנפלה על

הקרקע כתוצאה מדחיפתו של הנאשם - נגרמה חבלה בכף שמאלו והוא נזקקה למטרה ופיזיותרפיה בהתאם לדו"ח האשפוז.

אמנם האירוע החל בבדיקה יזום של המתלוננים בבית הנאשם, שהיה חייב להם דמי שכירות, ללא הودעה מוקדמת, ואני מקבלת את טענת הסניגורית כי בבדיקה הפתע התנהל ע"י המתلون בטונים צורמים ובהתחת מלים לא נעימות כלפי הנאשם בנוגע לחובבו, דבר שבודאי גרם לנשאם תחושת מצוקה לנוכח הממצאות יядיו הקטנים במקום, ואולם תגבותה הנתבעת הייתה בלתי מידתית ומידת האלימות שנתקט בה כלפי שני אנשים כה מבוגרים גרמה לשניהם חבלות של ממש.

עסוקין בעבירה קשה הפגעת בערך של ההגנה על שלומם ובטחונם של קשיים מפני מעשי אלימות ובריאות שמופנים ככל פיהם תוך ניצול חולשתם הפיזית. מתחם הענישה בגין העבירה, בנסיבותיה, הינו ממסר על תנאי ועד מאסר בפועל של שנה.

לנוכח חומרת העבירה, אני סבורה כי חרף עברו הנקי של הנאשם, והנזק העולול להיגרם לטעוסותיו המקצועית כמורה/מחנך או כעו"ד (באם יוחזר בעתיד לשורות הלשכה), לא ניתן לסייע את ההליך ללא הרשות מבלתי לפגוע באינטראס הציבורי העומד בסיס דיני העונשין בכלל ותיקן 113 בפרט, למתן ביתוי הולם בענישה ביחס לחומרת העבירה.

לפיכך אני מותירה את הרשות על כנה.

בהתחשב בנטילת האחריות, העבר הנקי והנסיבות האישיות שיפורטו בתסקיר, ולנוכח ההתרשםות כי מדובר באירוע חריג מבחןתו של הנאשם, אשר איבד את עשתונותו בנסיבות שלא הוא תכנן ויזם, אסתפק בענישה ברף התחthon של הנאשם, ואגוזר עונש צופה פני עתיד, ביצורוף פיצוי למתלוננים.

אני גוזרת על הנאשם 8 חודשים מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

6 חודשים מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות אלימות אחרת.

פיצוי למתלוננים בסך 5,000LN. הפיצוי יופק בקופה בית המשפט עד יום 1.2.14.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ד, 05 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.